

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Alegerea unei profesioni.

Sibiu, 25 August n.

(x) Se apropie începutul unui nou an școlar.

Tinerii absolvenți, ai institutelor de învățământ sătești și orășenești, își vor pune de sigur întrebarea:

Acum în cîtro să apuc? Ce fel de profesiune să-mi aleg?

Mulți tineri, împreună cu părinții lor, răspunzând întrebării complicate, își îndreaptă de obicei privirea întâi asupra împrejurării, ca viitoarea carieră să fie cât se poate de bănoasă.

Alții dintr-înșii se ademenesc cu iluzia, că trebuie să-și dobândească fericirea într-o carieră și bănoasă, și bine văzută, dând preferință profesiunilor de avocat, inginer, medic, funcționar public și altor slujbe foarte onorifice și foarte rentabile.

Ușurința de a rezolvi în felul acesta o problemă grea se răsbună de grabă și uneori din cale afară jalinic. Numeroasele plângeri ce le auzim din gura persoanelor, care «să au greșit cariera», provin în cele mai dese căzuri din superficialitatea dovedită cu prilejul alegerii profesioni.

Nu bănoșia, nu vaza ar fi să fie considerațiile principale de luat în seamă la îmbrățișarea viitoarei cariere, ci momente de altă natură.

In interesul tinerimii, ajunse la răspântie, socotim că nu va fi de prisos să încercăm a-i da, pe scurt, o îndrumare în chestiunea atât de importantă și delicată ce ne preocupa.

Buna alegere a carierii se întemeiază pe multe cerințe. Eată câteva:

Mai întâi, — e prozaic să o spui, dar nu e mai puțin adevărat, — se cer mijloacele materiale pe timpul întreg de studiu. Fără de acestea este zadarnic să ai tragere de inimă și

talent deosebit pentru o anumită carieră, care pretinde jefse bănești peste puterile tale și alor tăi. Tinărul flămând, trudit și torturat de grija traiului se pregătește nu pentru un «mândru viitor», ci pentruca în căi-va ani, răpus de povara amărăciunilor, să nu mai facă umbră pământului... De aceea, când nu poți avea trebucioasele ajutoare de existență, nu te avântă în sferele școalelor superioare din țară sau din străinătate.

Altă cerință însemnată este să ai firea, însușirile și destoinicia necesară. Acestea apar de multeori foarte deslușit încă din copilărie.

Unele talente pentru artă, de exemplu pentru muzică, pictură, s-au manifestat din tineretele fragede, fără a fi înrăurite prin îndemnul și laudele părinților și ale rudeniilor.

Alte talente, cu dispoziții pentru cunoștințe de limbi, de aritmetică, de istorie naturală și a. au ieșit la lumină eară destul de timpuriu.

Dimpotrivă, unii copii găsesc plăcerea mai mult în lucruri privitoare la militarie, la negustorie, sau la o meserie oarecare.

Toate însușirile acestea au să ne dea mâna de ajutor întru a pătrunde cât mai bine firea tinărului și a rezolvi problema grea cu raport la alegera profesioni.

Sunt negreșit și talente, care nu s-au pronunțat în copilărie. Aceasta nu însemnează imposibilitatea de a izbuti în specialitatea aleasă mai mult «la întâmplare». Dar în or ce caz, izbândă este condiționată de o anumită măsură a râvnei și a inteligenței. Un mediu norocos, unit cu multă hănicie, te pot scoate la un bun capăt și aici.

In ale economiei, ale meseriei și ale negustoriei este de dorit și de recomandat, ca tinerii să urmeze pro-

fesiunea în care s-au obișnuit părinții lor. În acest punct cu deosebire se greșește adese la noi, la români. Tânărul, meseriaș și negustorul nostru încearcă în fel și chip să-și treacă toți urmașii în rândul funcționarilor și al celor cu profesioni liberale rentabile și onorifice, despre care am pomenit. Astfel se face apoi loc deschis străinilor în agricultură, în industrie și în comerț. Astfel am pierdut teren în câteva din piețele orașelor ardeleni și bănățene, unde, cum povestesc bătrâni, clasa mijlocie românească se găsea pe vremuri în stare bună și întrcea pe cea străină.

Locul avut trebuie recucerit pre tutindeni.

* * *

Orce carieră își are rozele sale și spinii săi.

Gariera în sine, fie că de umilă, nu necinstește pe nime. Dar omul să fie vrednic de dânsa.

Când tu, tineru, ai să pornești pe cărarea necunoscută, să cercetezi cu gândire serioasă, să cumpănești sfaturile ce îți se dau și apoi să te hotărăști. Ear la îndeplinirea hotărârii să te înarmezi cu metodă și stăruință, ear nu cu «ce va da târgul și norocul», vorba nepăsătorului.

Atunci n'ai să porți în tine groaza de a pătimi cu anii pentru un pas ne socotit al tinerețelor ușoare.

Epoca eroică.

II.

E natural, că epoca eroică nu are acelaș caracter în diferitele țări, ci variază după multe criterii. Deosebirile de rasă și temperament, de educație socială și politică, influența răsboialelor anterioare, revoluțiunile, toate acestea își găsesc ecoul în spiritul actual al națiunei. De aceea unele

— Ai venit... tu, negrăță, măreață, necuprinză!...

Zeița îl liniști.

— Rădici-te — și zise. — Tu vrei să înțeleg dreptatea, adevărul, sufletul tuturor lumenilor? Bine. Să sănă ins' ce nime dintre urmașii lui Deucalion năvăzut până acum adevărul desvelit și n'o să-l vadă nici după tine nime. Tu încă trebuie să dai un preț foarte mare, dacă voiești a-l cunoaște. Si tu voiești. Ti-ai oferit totul pentru el, avuție, frumusețe, noroc, ba chiar și darul cel mai înalt al zeilor: renumele».

— Abzic de toate și de lumina soarelui, numai să cunoști dreptatea, adevărul, — răspunse tinărul insuflat.

Zeița și răspunse cu puțină întârziere:

— Iți primesc jurământul. Dar nici tu nu vei vedea de odată adevărul. Vei veni cu mine în tot anul odată, în o noapte, și vei desprinde atunci cate-un văl de pe trupul adevărului, al dreptății. Si cu ajutorul puterii mele de zeiță nemuritoare, voi scoate pentru tine darul, ca să nu te depărtezi din șirul celor vii, până nu vei desface și cel din urmă văl de pe trupul adevărului și până nu vei vedea în toată golătatea sa suflat tuturor lucrurilor. Voi-știi?

— Fie după voea ta!, — zise tinărul.

Atena își întinse atunci scutul, care strălucea ca soarele, întinse mâna tinărului și sbură, sbură cu el în înălțime, spre regiuni necunoscute, întă spre piscul unui

țări au fost mult mai bine pregătite decât altele pentru marile evenimente de astăzi.

Condiția sine qua non este: conștiința unei cauze drepte și utile, infățișarea unui pericol real, încredere fară rezervă în conducătorii statului. Cât de necesare sunt aceste baze se poate vedea, examinând cauzul Rusiei. Numai la apostolul principiului panslavist răsboiul n'ar fi găsit acolo nici odată popularitatea la care a ajuns. Si tocmai în Rusia era nevoie absolută, ca guvernul să găsească un puternic sprinț în masele enorme ale norodului ignorant și nepăsător. Rusia nu era amenințată de nici un pericol când a provocat răsboiul. De altă parte nu există nicăieri acea prăpastie între oligarhia conducătoare și poporul tiranizat. Trebuia deci, ca cel puțin una din premisele arătate mai sus să fie realizate, anume, conștiința unei cauze drepte și utile. Soartea «fraților slavi» din Sârbia prezintă prea puțin interes general și o campanie dusă pentru ajutorul lor ar fi fost un bir de sânge și de bani neînțelești. Dar cucerirea Constantinopolului, realizarea testamentului politic al lui Petru cel Mare, pe care tradiția îl intipărise adânc în mintea atâtore generații, reprezenta un ideal pentru care națiunea înțelegea să lupte și să moară. Numai astfel ne putem explica, de ce în patria corupțiunii și a tâlhăriilor au fost atât de puține cazuri de trădări, de furturi militare, de nereguli în aprovisionări, etc. Si numai astfel a putut să treacă un an dela izbucnirea răsboiului, înainte de a începe să apară primele semne ale revoluțiunii.

In Franța lipsea amenințarea, iar încrederea în conducători era zdruncinată în urma înverșunatelor lupte politice interne, ce au precedat conflictul. Dar gândul «revanșei» face

FOIȘOARĂ.

Din legendele lui H. Sienkiewicz.

Prelucrate de

A. N. Tărăneanu.

III. Dreptatea.

Atena întreagă era scufundată în un somn divin. Lumina de argint a lunei înălțime, Acropolisul, templele, maslinii și parcurile negre de brădet. Făntâni arteziene înecată și portarii cei din neamul schitic încă își plecară de mult capetele obosite spre odihna. Sîrgur Diocles mai era treaz, în taina noptii feerică, fruntea egită și o alipă de piedestalul statuie Palas-Atenei din academie, îmbrățișă apoi piciorul zeitei și începu să se tanги:

— Atenă, Atenă, tu, care odinoară umblai în formă omenească printre muritori, îndură-te spre mine și mă ascultă!

Își îndreptă apoi privirea spre fața zeitei, care se lumină în bătăea razelor de lumină. Dar Atena răspunse cu tăcere tanărui sale. Tăcea totul în jur, nici zăful nu adia și nici frunzele nu murmurau.

Liniștea aceasta întristă adânc pe bîntul tinăr. Începură a-i răsări mărgele mari de lacrimi în ochii senini și a se scurge pe față sa curăță, fiindcă nu-i fu ascultată rugăciunea. Se tanghi mai departe:

— „Pe tine singură te voi adora din toate zeitățile, patroana mea. Doar tu ești aceea, care ai sădă în sufletul meu sămânța aceluia foc, care mă prăpădește, mă macină azi și pe mine. Stige-l dar, sau slăbește-l, zeiță! Luminează-mi mintea, ca să înțeleg dreptatea cea mai înaltă, adevărul adevarurilor, sufletul tuturor lucrurilor, și eu îmi voi jerfi acelui viață. Abzic pentru acel adevăr de viață, de tinerețe, de frumusețe, de iubire, ba chiar și de renume, pe care oamenii îl socotesc ca bunul cel mai prețios, ca un dar purces din grăția cea mai înaltă a zeilor.”

Si încheindu-și rugăciunea, își alipi din nou săracul fruntea însierbântată de statuie. Trupul încă i se obosi de încordarea mare, somnul îi inchise pleoapele și iată, îndată-ce atip, se însripă în zecă molatec, frunzele începând să se mișcă și coroana chiparoșilor a murmură... Si murmurul începea să se topă, încetul cu încet, și glasuri omenești și celui-ce durmea îi se părea, că-l cheamă pe el, din toate părțile, glasuri limpezi și sonore:

— Diocles! Diocles!

Tinărul întrebă înflorat:

— „Cine mă cheamă?”

O mână de marmură se așeză pe umărul său.

— „M'ai cheamat — zise zeiță — eu ti-am ascultat rugăciunea. Am venit la tine...“

Părul tinărului se sbruri de spaimă. Căzu în genunchi și murmură îngăbenit:

— „Ai venit... tu, negrăță, măreață, necuprinză!...

Zeița îl liniști.

— Rădici-te — și zise. — Tu vrei să înțeleg dreptatea, adevărul, sufletul tuturor lumenilor? Bine. Să sănă ins' ce nime dintre urmașii lui Deucalion năvăzut până acum adevărul desvelit și n'o să-l vadă nici după tine nime. Tu încă trebuie să dai un preț foarte mare, dacă voiești a-l cunoaște. Si tu voiești. Ti-ai oferit totul pentru el, avuție, frumusețe, noroc, ba chiar și darul cel mai înalt al zeilor: renumele”.

— Abzic de toate și de lumina soarelui, numai să cunoști dreptatea, adevărul, — răspunse tinărul insuflat.

Zeița și răspunse cu puțină întârziere:

— Iți primesc jurământul. Dar nici tu nu vei vedea de odată adevărul. Vei veni cu mine în tot anul odată, în o noapte, și vei desprinde atunci cate-un văl de pe trupul adevărului, al dreptății. Si cu ajutorul puterii mele de zeiță nemuritoare, voi scoate pentru tine darul, ca să nu te depărtezi din șirul celor vii, până nu vei desface și cel din urmă văl de pe trupul adevărului și până nu vei vedea în toată golătatea sa suflat tuturor lucrurilor. Voi-știi?

— „Fie după voea ta!”, — zise tinărul.

Atena își întinse atunci scutul, care strălucea ca soarele, întinse mâna tinărului și sbură, sbură cu el în înălțime, spre regiuni necunoscute, întă spre piscul unui

munte, mai înalt decât Olimpul, și deasă Ida și Ossa și Pelionul.

Diocles ajungând pe culmea muștelui, zări acolo o formă frumoasă, foarte puțin pronunțată, căci talia sa înaltă o incunjură voaluri dese și multe. Si se cernea o splendoare deosebită, de sub voalurile acelea, o splendoare, o lumină, cum nu mai văzuse Diocles pe pământ.

— „Iată, aceasta e dreptatea — zise Atena. — Vezi cum se cerne lumina sa prin voaluri. Dacă nu s'ar strecura lumina aceea, oamenii ar trebui să pribegiească în veci în intuneric negru cum e noaptea”.

Diocles desprinse voalul cel de-asupra și dreptatea străluci îndată mai puternic. Iar voalul îl scăpa din mău și prinse a pluti prin aer, ca o lebedă uzoară...

Atenianul căreță îndelunga cu privirea sa încordată trupul zeitei, apoi prinse a murmură, mișcat în slăbit:

să tresără orice inimă franceză și putem spune, că nu există altă țară, în care educațiunea politică să fie mai perfectă.

Teoria «revanșei» nu e dreaptă, dar Francezii sunt convinși de dreptatea ei, și au astfel o cauză mare, sfântă, pentru care bucuros își jertfesc avutul și viața. Atât de puternică a fost înrăurirea deslănțuirii acestui răsboi asupra spiritului poporului francez, încât i-a schimbat cu totul fizionomia. Si Franța avea mare nevoie de un asemenea eveniment. O țară, care a trecut de apogeul gloriei militare și al triumfului cultural, merge inevitabil pe panta decadenței. Si totuși dacă înainte de răsboi caracteristica Francezilor era acea nonșalansă ușuratică și frivolă, astăzi găsim un entuziasm eroic, un avant grandios, în care totul e uitat pentru patrie. Modelul cum se manifestă acest patriotism, nu este întotdeauna frumos și lipsește tocmai acea virtute cavalească a considerației dușmanului. «La grande nation» vede în Germania: barbari teutoni, huni, boși etc. Concepția aceasta șovinistă, de care nu poate fi făcută responsabilă generația actuală, întunecă mult epoca eroică în Franță.

O țară, care se găsea în condiții cu totul particulare, e Belgia. Această țară nu participă la răsboi decât pentru că sub presiunea anglo-franceză s'a opus trecerii libere a trupelor germane. Starea aceasta de lucruri a creat acea atmosferă artificială și amenințării supreme și caracteristica ei este patriotismul dus până dincolo de extrem. Nici o țară n'a avut să sufere mai mult din cauza răsboiului decât Belgia și epoca eroică se prezintă acolo sub o formă exagerată, degenerată. Populația civilă, exasperată de neîmplinirea promisiunilor anglo-franceze, s'a ridicat în contra trupelor germane de ocupație. Orbită de un patriotism de-naturat, a comis acele fapte grozave, ce-au trebuit să fie reprimate în foc și sânge.

Anglia n'a fost și nu este aptă pentru grandoarea epocii eroice. Nu există nici una din premisele unei campanii populare. Spiritul poporului englez e mercantil și utilitarist, el nu poate admite, ca un răsboi pur economic să ceară altceva decât jertfe economice. Englezii subscriv împrumuturile și contribue la fondurile Crucii Roșii și familiilor celor căzuți în luptă, dar nu înțeleg să sacrifice și persoana lor. Reclama colosală, care se face pentru înrolarea voluntarilor, soldele fabuloase și avantajile enorme ce se oferă, nu sunt în stare să măreasă

armata lor de mercenari. Lucrările fabricelor de muniții au continuat grevele pentru mici sporiri de salar și numai o lege care-i pune sub comanda autorităților militare a putut să îndrepte într-o cătă stare lamentabilă.

Italia este victimă epocii eroice. O campanie formidabilă a fost dusă pentru participarea ei la răsboi și temperamentul entuziasmat al Italienilor a fost sedus cu vorbe frumoase și promisiuni problematice. I s'a sugerat o cauză dreaptă și utilă, care nu există. De aceea n'au fost înșelate prevederile acelora, cari spuneau, că primele eșecuri pe câmpul de luptă vor aduce pe Italieni la simțul realității și entuziasmul se va schimba în demoralizare. Italia e nevoită după epuizarea banilor incasati dela Anglia și Franța să recurgă la un împrumut intern forțat, căci s'a arătat, că clasa bogată refuză categoric să vie în ajutorul statului.

Tara, în care epoca eroică apare în toată splendoarea ei, este Germania. Prin politica de încercuire exercitată de puterile triplei înțelegeri s'a creat acel pericol, de mărimea căruia Germania își dădeau perfect seama. Astfel când a izbucnit răsboiul, cauza dreaptă și utilă era: înfrângerea totală a ambiciozilor hegemoniste engleze și tendințelor de expansiune panslaviste. Aceste două pericole trebuiau înălțurate odată pentru totdeauna și astfel și posibilitatea unui nou răsboi.

Ideea de stat își are leagănul în Germania și și-a dovedit puterea în perioada de regenerare și în răsboiul din 1870—71. Încrederea absolută în conducători e determinată de lipsa luptelor interne politice și de recunoașterea acelei onestități, ce formează calitatea caracteristică a Germanilor. Educația poporului este astfel întemeiată, încât el nu își exagerează puterea și nici nu o depreciază pe aceea a altora. E una din multiplele manifestări ale sentimentului de dreptate, de care se călăuzește în toate acțiunile sale. De aceea patriotismul are o infățișare liniștită, sigură, lipsită de orice patos exagerat. E sentimentul de datorie. Ordinea și disciplina sunt la baza tuturor acțiunilor și chiar a gândurilor. Rațiunea a rămas sănătoasă în vîltoarea evenimentelor mari, ce zgudue lumea din temelii. Spiritul german se ferește de prejudicii și examinează minuțios lucrurile, dând dovadă de acea seriositate, care e încă o calitate tipică germană. Si totuși nu găsim nicăieri un entuziasm mai pur și mai adevarat, dar acesta nu se manifestă în cuvinte elegante, discursuri înflăcărate și exalte, ci în

tapete reale. Imensul număr de voluntari, succesul splendid al împrumuturilor, contribuțiile formidabile pentru orice operă de salut public, în fine munca, — încă o virtute germană, — munca depusă de fiecare, fără excepție, munca națională și roditoare pentru binele și salvarea statului, — acestea formează caracteristica epocii eroice în Germania. Ceea ce dușmani invidioși au numit «militarism», nu este în realitate decât subordonarea fiecărui individ înt'un organism mare, servitutea completă în folosul patriei.

(Seara.)

Răsboiul.

Comunicatul oficios, primit eri, Marți, ne spune, că pe la Puwna și Riasno Rușii își apără cu îndărjire fiecare palmă de loc, dar trupele noastre austro-ungare i-au alungat totuși din poziții, spărgându-le frontul pe mai multe locuri. S'au distins earashi trupele ardeleni, corpul 12 de armată, și în deosebi regimentul de infanterie numărul 64 dela Orăștie, *campus aproape esclusiv din Români*, care a luat cu asalt mai multe localități și a capturat 900 de Ruși, cu 11 ofișeri, și 7 mitraliere.

Trupele germane de sub comanda lui Hindenburg au înaintat mai departe dela Kowno și au luat în stăpânire fortăreața Ossoviec, din care s'au retras Rușii. Au ocupat și localitatea Tykocin, luând dela Ruși 7 mitraliere, 11 ofișeri și 1200 soldați. Trupele comandate de principele Leopold de Bavaria au trecut linia Kleszczele-Riasno, atacând mereu pe Ruși, dintre cari 3050 au ajuns în captivitate.

La fortăreața Brest-Litowsk, situația e neschimbătă, dar după știri sosite din Rusia căderea ei e iminentă, pentru că populația civilă a primit ordin să se retragă grabnic din ea. Si din Wilna se retrage populația, semnul, că și localitatea aceasta e considerată din partea Rușilor de perdută.

La frontul dela apus nu s'a întâmplat nimic mai însemnat, iar la frontul italian situația e cea veche: atacurile Italienilor sunt respinse mereu, cu mari perderi pentru ei. Cu multă satisfacție vestește generalul Höfer, la finea raportului seu oficios din 24 August, că sunt acum trei luni dela declararea răsboiului din partea Italiei, aliața noastră de până aci, și nemurăratele atacuri italiene nu și-au ajuns încă scopul, în schimb Italienii au trebuit să aducă jertfe extreme. Trupele noastre se află și acumă în po-

sitionile lor, la graniță, ori aproape de graniță. In contra Turcilor au plecat 75.000 de Italieni.

Noul guvern grecesc. Populal bărbat de stat al Greciei, Venizelos, a primit misiunea de a forma noul cabinet grecesc, și eri, Marți, a prezentat regelui lista membrilor noului guvern, care a fost acceptată din partea regelui. Noii ministri au depus imediat jurământul. Venizelos și-a re-servat sieși portofoliul esternelor. Se afirmă, că între regele Greciei și noui se ministru-president s'a ajuns la înțelegere, ca politica Greciei se fie și pe mai departe o politică de neutralitate.

Răspunsul comandan-tului de corp. Excelența Sa, generalul de infanterie Kóvess de Kóvesháza, comandanțul corpului de armată ardelenesc, a trimis și domnului vice-comite al comitatului Sibiu, Fabritius, răspuns la felicitările adresate din prilejul decorării sale, scriindu-i următoarele: *Magnifice Domnule! Primiți mulțumita mea plină de gratitudine pentru doririle de bine adresate mie cu ocazia distincției primite. Distincția sună vitejilor mei soldați. Ei luptă de un an cu neîntrerupere și cu eroică statornicie, în timpul din urmă cu succese splendid. Atribui spiritul exemplar care domnește printre trupete mele în mare măsură cuvintelor de îmbărbătare, influenței insuflătoare a celor de-acasă, și afu de indispensabil sprijinul publicului din comitat și pe mai departe în direcția aceasta. La apelul Magnificenței Voastre, populaționea patriotică a comitatului Sibiu sigur că îmi va împlini cu dragă voie dorința aceasta. Primiți sincera exprește a venerației mele. In 15 August 1915. Kóvess m. p., general de infanterie.*

Internatul cel nou din Brașov

pentru elevii școalelor românești (gimnaziu, reale, c. marciale) în Brașov se deschide în 1 Septembrie v. 1915.

Clădirea e impozantă, aproape de școală și are:

- a) sale spațioase și luminoase de durmit (cu paturi de fier, cu somieră și saltea).
- b) sale luminoase de studiu.
- c) sale separate de mânări (sofrăgerii).
- d) coridoare spațioase, închise, luminoase.
- e) conduct de apă (din izvoarele de munte).
- f) local propriu de baie cu dușuri.
- g) înălțire centrală (calorifer).
- h) infirmerie (spital) în grădină.
- i) grădină mare cu pomi.

— „Atenă, Atenă, sub văl nu e nimic, și eu încă nu văd nimic!“

Zeița li răspunse în glas sonor și ho-tărăt:

— „Lumina dreptății și-a orbit vedereia și-a sbrat și iluzia ceea mai de pe urmă: ca un muritor să vadă dreptatea desvelită“.

Plin de măhnire li zise el:

— Totdeauna înșeli, zeiță, pe cei cari se încredință în tine. Si m'ai înșelat și pe mine, măcinoaso. Si dacă nu voi mai putea vedea în veci lumenă soarelui, trimite-mi măcar moartea“.

Atât de mișcătoare era tânguirea din glasul său și atât de adâncă măhnirea, că mișcă și înimă A'enei Zeiță netezii cu blândețe frunțe lui Diocles și zise bătrânlui:

— „Iți trimet deci ceea din urmă măgăiere, moartea“.

Noaptea începu să se topă și prinse a se revârsa de ziua, rece și plăcăitor. Nori greoi se fragădiră pe albastru cerului și fulgi ușori de nea porniră a pluti prin aer, mai des, tot mai des, și văl curat și alb ca giugul acoperi pământul. Si înălții și coliba aceea prăpădită din marginea orașului, în care își trăea de multă vreme trupul moșneag il cinstiț: Diocles. Vălul se îngrădit și îngrăuna mereu, colibă troșni deodată în închieturi și se prăbușii și îngrăna sub bu'gării săi de lut trupul muritor al filosofului Diocles.

lătătura casei tale, de-li văd azi cucuta ușă tindei... Grijeste, căci bogăția e un dar dumnezeesc, ca celelalte daruri, și e văd de acela, care respinge darurile zeilor“...

Diocles li răspunse:

— „Spuneți voi, bărbaților, poate-se cumpără dreptatea, cu toată bogăția regelui avut din Persia?“

Si Diocles trăea ca un cersitor printre oameni. Atenă venă însă în fiecare an odată, în o noapte înstelată de vară, în prona de mână și-l ducea pe munte, unde desprindea mereu, mereu, căte un val de pe trupul adevărului. Si se înfățișa tot mai luminoasă, tot mai curată, forma dreptății, în fața înălțului.

Zădănică Invitară pe Diocles cei mai distinși poeti și filosofi și sofisti din Atenă, în cercul lor, el trăea retrăit și mai de parte. Zădănică II Invitară în cercul lor și fetele.

— „Vino, vino, Diocles — li zise cea mai frumoasă fecioară a Atenei, — ochii mei lucecă ca stelele, părul meu poartă mireasma iasminului! Vino, Diocles, căci nici zeii cei din ceruri nu cunosc o ferice mai mare, decât cum este iubirea!...“

Diocles li răspunse însă cu un zimbet melancolic:

— „Sburat-a de parte de mine și pasarea aceasta“.

Căci el văzuse de trei ori în față fărătura dreptății; căci el desprinse al treilea văl de pe trupul ei nemuritor și voalurile

pluteau în fiecare an ca lebede usoare prin necuprinsul văzăruhui...

Pleteau în taină lebedele și pluteau și anii. Din tinăr, Diocles deveni bărbat în vîrstă. Întra șa de rar în disputele filosofilor, nu se prea amesteca nici în afacerile publice, cu toate că orașul întreg îl admiră înțelepciunea. Il invită în diferite rânduri să primească el cîrmuirea flotilei eliene, dar el înțelegând din mersul destrăbălat al vieții sociale din Atenă și din înverșunarea cutropitoare a luptelor de partid, că sămăntă cuvintelor sale va cădea pe pământ sterp, — respinse această funcție înaltă. Dar le spuse Atenienilor:

— „O, fraților mei! Voi sunteți cei mai crânceni icimici ai vostri! Ca om plâng pentru voi, dar zeu să fiu și nu vă pu-te cărmui!...“

Pentru aceea plecă sub steag și Diocles, când și amenințau tara dușmanii cei streini. În luptă el era cel mai viteaz. Când era îasă vorba de distincții și de premii, el se retrăgea. Era modest. Trăea cu coșje de pâne numai și cu boabe de masline. Cum veneau și treceau anii, prinse a se lăsa pe capul lui Diocles bruma. Trupul îi se încovăia și ochii îi intrau din ce în ce mai adânc în orbite. Ucica măngăiere li era, în zilele de bătrânete, gândul, că va putea vedea în deplină sa golățată dreptatea, să cum n'ao mai văzuse până le el și fără omenească. Aștepta cu mare dor clipita aceea, și mai nutreai în taină și nădejdea, că ursitoarele nu-i vor curma îndată firul vieții după vedenia din urmă, ci-l vor lăsa

să se întoarcă între oameni, să le aducă aceea ce valoarează mai mult decât focul furat din cer de Prometeu: dreptatea.

Credea așa și speră așa. Sosi în sfârșit și noaptea cea din urmă, când zeița îl lăudă din nou de mână, să-l ducă sus pe culmea muntelui, unde locuea dreptatea.

— „Privește — li zise zeița — cum lucește, cătă lumină revărsă. Înainte însă de-a desprinde și vălul cel din urmă, ascultă, omule, de glasul meu. Voalurile acelea, cari se pierdă ca lebede usoare prin nemăgnirea văzăruhui erau iluziile vieții tale. Dacă-ți este milă de ele, sau dacă și copleșește sufletul nedumerirea, coboară-te pe pământ, coboară-te acolo între oameni și petreceți între ei zilele cele din urmă, ce le mai ai!...“

Diocles însă nu voea așa:

— „Pentru cunoașterea tainei acestei nopti, pentru trăirea acestei clipe sfinte, mi-am jertfit viața întreagă“, — zise el.

Păși apoi cu înima cuprinsă de bătăi accelerate lungă zeiță lucitoare și Diocles desprinse și cel din urmă văl de pe trupul dreptății, cu mâinile tremurănde și cu pleoape aproape închiise.

Se înămpă un lucru îngrozitor.

Ca lovă de-un fulger orbitor, ce stinge lumina ochilor, Diocles de-o dată nu mai văd nimic. Îl înconjură un întuneric, mai negru decât acela ce stăpânește în Hades.

Si astfel răsună în acest întuneric glasul indurerat al lui Diocles:

l) căt mai curând: lumină electrică. E evii internatului capătă:
 a) hrana bună și igienică.
 b) sprijin la prepararea lecțiilor.
 c) baie.
 d) tratament medical.
 e) supraveghere, lăsându-lu-se însoț peste zi și libertatea cventă.

Internatul e proprietatea școalelor și bucatăria se conduce în regie proprie.

Din cauza scumpetei enorme taxe de 1 elev e 800 cor. pe an și se plătește în 4 rate anticipative, eventual și lunar.

Condițiuni de primire.

Cererea de primire va fi însoțită de următoarele acte:

1. ultimul test moniu școar.

2. act de naștere.

3. act de revaccinare (numai pentru elevii claselor I—IV, gimn. și rea'e.)

4. atestat medical, că elevul e sănătos.

5. declarătinea legală, că părintii se supun normelor cuprinse în regulamentul internatului și admit în caz de proces competența judecătoriei din Brașov.

Fiecare elev va aduce cu sine:

6. cămăși de zi.

7. cămăși de noapte.

vantaloni de biuie.

8. ismene.

12 bat ste.

12 părechi de ciorapi.

6 ștergăre.

3 cearceafuri de plăpocă cu guri pentru nastur.

1 pernă de cap.

4 fete de pără.

pe ie de cap, de dinti, de haine, de ghete, pe piept de si rar, săpuri.

2 părechi de gheieși pantofi de noapte.

6 șervețe de masă și câteva cărpe de praf.

Toate aceste lucruri trebuie cometerminate într-un inventar scris în 2 exemplare.

Părintii vor însemna cu arnicu roșu rafele și hainele, cosând pe ele numărul ce se va da deodată cu răspunsul de primire. Ruse defectuoase (sdrenuită) nu se primesc.

Pentru asigurarea locului în internat se cere platirea momentană a taxei pe una sau mai multe luni. Oice epistole, precum și banii, se vor trimite la adresa: Ioan Petruție, profesor gimnazial, Brasov (Brașov), Str. Prundului 39, care va da toate informațiile și deslușiriile necesare.

Că să nu fie nimenea excus de a fi refuzat în timpul ultim, e bine ca cererea de primire, sau cel puțin de prenotare, să se transmită căt mai curând.

Direcția internatului.
(Strada Prundului — Poșta nr. 39).

Toate cu Iisus.

Din englezete
de Gh. Henția preoh ort. rom.
(Fine.)

In lumea aceasta strămoare vezi avea", pentru că lumea e parte pământescă, cu care spiritul nu poate avea niciun comun. El e de o altă natură. Degeaba și cauță el în lume măngăiere, norocul; el nu le va găsi nici odată. De aci li provine spaimă. El dorește o soarte mai bună; și dorința aceasta îi ramane rână-pe părăsește această lume. El nu o poate liniști, căci privirile lui sunt îndreptate în jos, spre această lume, nu și îndreaptă în sus, spre cele dumnezești. El nu și o poate liniști de vreme ce el își cauță multumirea supremă în ceea ce li poate da lumea aceasta, iar multumirea nu e de a se căuta aici.

Și dacă careva ajunge la tot ceea-ce el dorește și pentru care lucru își jertfeste orele linistei sale, el totuși nu poate găsi, decât cel mult o situație momentană a plăcerii pământesti, nu însă noroc, nici conținerea dorințelor sale; ci din ceea ce el a căstigat se desvoală o neliniște nouă, o răvnă și spaimă nouă. Cu căt se depărtează în cariera aceasta falsă și se pierde mai tare de către adevărată a spiritului, de tot ce e dumnezeesc, adecs, cu căt trebuie să și multumescă linistei dorințelor sale prin redreptate, cu atât îi crește spaimă. Liniste nu găsește!

"Dar — mai zice Iisus — „îndrăsnii! Eu am biruit lumea". El a biruit, luminând cu adevărat eternul cel nemăngăjite în toate cele pământesti și cele păcătoase și demonstrând muritorilor, că în acestea nu încearcă nici o mantuire. El a biruit lumea, nu pentru Sine Iesu și pentru noi toți, pentru tot neamul spiritualilor, predată păcatului. El a biruit lumea prin elevarea spiritului nostru deasupra jocului și putreziciunii celor pământesti.

Precum trebuie să plutească în fiecare om spiritul rational sus peste trebuințele animalice ale corpului, precum el trebuie să

domineze preste rațiunile și constiția poftelor și a pasiunilor contrare, tot așa poziția adevărată a marii împărtășii și ituale plănează între lumea pământescă și Dumnezeu. Mii de gradațuni sunt în intervalul acestuia dela pulbere rână la Dumnezeire. Cu căt omul e mai sensibil, cu căt el depinde mai mult de bucurile lumii, cu căt rimbă să și cumpere plăcerile sale cu păcere, cu căt să mai jos: cu tot e mai îndepărtat de Dumnezeu. El decade în stare animalică.

Cu căt spiritul omenesc însă e mai străin pe sine; cu căt puterea lui e mai mare pentru evitarea celor opriți, pentru a suprime plăceri animalice, care pășează constiția; cu căt și se să se lipsească de tot, prin că ar putea face pe alti: cu atât e mai curat, mai limpezit, cu atât e în sine mai fericit, e mai aproape de originea sa, de Tatăl luminei, de Dumnezeu.

Să rătăcirea cea mare a oamenilor e, că ei nu să înțeleagă pe sine și nici dorințele vecinice din pepturile lor, cobându-se în jos, în loc de a se înțăță către adevărat, dreptate și sfintenie. „În lume veți avea strămoare", — numai în modul de gândire îdestulitor, drept și sfant al lui Isus aveti pacea. Cu căt pretindeți mai puțin de a lume, cu atât mai multe fericiri vor evora pentru voi din înălțime. Cu căt suțeți mai puțin în grijați de comoditățile vieții, de ajungerea la distincții înalte, de căstigarea de bunuri și de alte desfășări; cu căt tindeți mai mult să fi cișnici, nevinovați, îndestulăți și tuturor oamenilor folositori; cu atât mai mult să pregătiți o fericire, care nu atârnă dela nici un accident al vieții, o poartă pe care nu o poate nimici nici un viitor al timpurilor.

Aceasta e pacea în Iisus! Pentru aceea ni se aduce învățătură Sale, ca să avem pace în El. El este lumen, care să ne lumineze. El, adeca modul lui sfant de gândire, e calitatea adevărată și a vieții, care ne conduce la Dumnezeu. Fără Dumnezeu nu există pace, și numai prin Iisus o putem găsi. Pentru aceea îl numim: Mântuitorul, Împăcăritul, Fericitorul!

În zădără voii căuta, o Iisus, și mi schimbă raporturile mele pământesti, și mi îmbunătățești situația mea, — dacă înțelegă mea suță și viață și împlinătă mai mult cu lumen, decât cu Tine. Pentru că în lume și în toate lumerile ce milă pot pofti dela El, e numai strămoare. Că și buuria părinților pentru copiii lor; că și extazul unei iubiri curate, — dau numai temere, numai strămoare. Pentru tot ce înce se mișcă sub luna, trebuie să piară. Și părăti credințioși trebuie să te despartă de copiii lor, și iniția plăpără să te pretenie și a iubirei se rupe în moarte.

Dar Tu ai biruit lumen, — pace e în Tine. Astfel vreau și eu să înving lumen, pentru a găsi în Tine linște și fericire! Și dacă se rupsă iniția prieteniei și a iubirii: stiu, că spiritul trăiește mereu și cu ele trăiește iubirea credințiosă. Nu ce e rubor, nu ce e trupescă e viv, ci spiritul care n'are să îmbățeze pulbere, ci iarăși spirit. Tu, lumenă vieții mele, luminescă cărarea mea către Dumnezeu, către isvorul luminei. Numai cu Tine e îoăltare și pace. Când simțesc neliniște și frică, grija, regret, necaz și poftă chinuitoare atunci și tu, că nu sunt în tine, ci în lume; stiu că sunt certat cu mine însumi, cu Tine, cu Dumnezeul meu. Numai cel ce lucrează și găndește în spiritul Tău, e în Tine și are viață de veci!

NOUTĂȚI.

A treia sesiune răsboinică. Parlamentul sării se va întruni încă odată înainte de finele anului 1915, în scop de a permuta mai multe afaceri în legătură cu răsboiul. Terminul convocării nu este statorit. După stările cercurilor politice este probabil, că primele sedinte a căror urmă se vor înțelege pe la începutul lui Noemvrie.

Regele României Ferdinand I și-a servit ieri, Marți, la 50-a aniversare a nașterii sale. Cu această ocazie s-a oficiat la biserică mitropoliei din București un serviciu divin cu mare asistență.

Examene de maturitate. La gimnaziul de stat al Sibiului se înțin examene de maturitate, pentru corigenți și pentru cei ce nu s-au putut prezenta la termenul legal, în 13 Septembrie n. Examenele scripturistice se înțin în 9–11 Sept. Anunțările se fac la directiunea gimnaziului până în 1 Septembrie. Taxe: 20 cor., pentru examenul întreg; 10 cor., pentru corigenți. Elevii pregătiți în particular plătesc taxele acestea dublu. Timbru de 1 cor. se cere de fiecare elev.

Dale holerei. În vreme de o săptămână, din 2 până în 8 August a. c. s-au învățat pe întreg teritorul Ungariei 565 cazuri de holera. Au murit 313 persoane.

Convocarea glotășilor de 36–39 de ani. Ambasada germană din Viena aduce la cunoștință cetățenilor germani, în anii 36–39 aflători în străinătate și apti pentru serviciul de glotăș, să se întoarcă în patrie, îndatorându-i să se anunțe la comanda în literă cea mai de aproape.

Scolare. Examenele de corigență la gimnaziul de stat al Sibiului se fac în 31 August n. Inserierile următoare în ordinea următoare: în 1 Septembrie n. se fac inseriții scolare I și II; în 2 Sept. scolare II clasele III și IV; în 3 Sept. cei din clasele V–VIII. Elevii născuți după 1 Oct. 1895 au să aducă la înscrisă certificatul de naștere dat de matriculantul său u. T. cele de primire sunt 16 cor. 20 filieri. Didactica pe an 60 coroane plătită la ori care din cauza de economii ale postelor (Postataki rök éz'a). Anul scolar își ia începutul în 4 Septembrie, iar prelegerile se încep Luni și în 6 Septembrie n. 1915 la orele 8 demineață.

Rege academician Din Paris se anunță, că Academia franceză a ales de membru al său pe Victor Emmanuel III, regele Italiei, pentru meritele sale ca numismat. Regele a publicat o lucrare sub titlul: *Corpus numorum italicorum*. Președintul republicii a confirmat alegerea facultă de academie.

Condamnări la moarte. Șapte înțelegători din Galiția au fost condamnați la moarte din partea judecătoriei militare din Viena, pentru trădarea de patrie și trădarea intereselor militare. Să dovedește, că reprezentau și propagau interese rusești. Înțelegătorii se săli și unul, care era deputat în senatul imperial din Viena.

Cărbuni din Germania. Ministerul român de finanțe, prin mijlocirea legaționii germane de la București, a cumpărat din Germania cinci mii de vagoane de cărbuni și lezieni. O tonă de cărbuni, adusă la Predeal, costa 39 de lei.

Opt cetăți și forturi rusești în patru săptămâni. Pețne cezuri vor mai fi în istorie, căd în căteva săptămâni să cadă asa de multe cetăți și forturi, care au fost clădite și întărite în curs de zeci de ani. Ele locurile rusești cucerite în ultimele săptămâni: în 4 August Varșovia și Ivan gorodul, în 14 August Kovno, în 23 Iulie Riga și Pultus, în 9 August Lvov, în 11 Visna, în 17–19 August Novogorod. Altele, ca Ostrolenca și Zgorze, au căzut mai năiente.

Aviz școlar. Inserierile la școală centrală elem. gr. or. română din Sibiu pe anul 1915–16 scolar se vor înțelege în zilele de 1, 2, 3 și 4 Septembrie a. c. st. n. P. t. părăni și tutori, care doresc să înscrie copiii la această școală, sunt poftiți să prezinte cu copiii lor la cancelaria școlii din Strada Șaguna Nr. 14–16 la timbul statorit, ca astfel să se poată începe prelegerile regulat.

Indreptare. Părintele Ioan Marin din Răusadului ne roagă se constată, că dansul a contribuit cu suma de 100 coroane la colecta pentru rezidirea seminarului Andreian din Sibiu, iar nu Savu Marin, cum din greșală s-a publicat în numărul 60 din anul trecut al ziarului nostru.

Participarea croitorilor la furnizări pentru armată. Conform hotărârii luate de ministerul ungur de comert, croitorii vor putea primi însărcinări de a pregăti uniformele necesare armatei în condiții acceptabile. În afacerea aceasta se va înțelege Vineri în 27 August n. preciz la 4 ore după ameaz, o săptămână în cancelaria Corporaționii industriale sibiene, la care au intrare toți membrii interesați ai corporației.

In atențunea învățătorilor. Domnilor învățători, liberi de miliție, îi se atrage atențunea asupra concursului de învățător, publicat în nr. 79 din 30 Iulie a. c. al ziarului nostru pentru postul de înv. din Panic (tractul Clujului). E un post învățătoresc bun, și în comuna aceasta un învățător consimtă de către marea sa se poate săli deplin mulțumit cu soartea sa. În lista de candidați vor fi admisi și învățători.

Calugări încăsărați. În mănăstirea muncelui Atoz s-au luat la bătaie calugări ruși cu cei bulgari. Prisina refușării a fost faptul, că unii calugări bulgari au oficiat serviciul divin în onoarea învățătorilor germani și austrieci. Înălță după sfârșitul slujbei ruși s-au aruncat asupra colegilor lor bulgari, bătându-i. Cei din urmă nu li-au rămas datori. Mai mari mănăstirii, pentru a preveni scandalurile, au opriți calugării ruși și bulgari să mai vină în atingere unii cu ații.

Dela frontul Dardanelor. Armatele aliatelor dela Dardanele sunt expuse la mari lipse și calamități, anume din cauza căldurilor insuportabile, a apei strică și defectuoșă și servicii sanitare. Moralul trupelor este foarte decăzut. Siguranța băruinței asupra turcilor a dispărut cu desăvârșire.

Luptele pe munte cu italienii. Pe înălțimile dela Krn, sunt scum zece săptămâni, de cănd italienii fac atacuri ziuă și noaptea. Și nu izbutesc. Luptele se dă la înălțimi de peste o mie și peste două mii de metri. Sunt din cele mai săngeroase ce se pot închiui. Înălțările, ori căt ar fi de colosale, soldații noștri le supără, caci transportul de munitii și provizii urmează neturburat. Clima este crudă: zăua e cald, uneori și fierbinte iar noaptea îngehetă. Fără haine de earnă, oamenii s-ar prădă de frig — în August. Vă ful cel mai înalt din Krn se numește sănă moții. Sănturile în peatră zac foarte aproape de ale dușmanului. Italianii pornește năvală cu strigătul de „Avanti”; ai noștri li primesc strigătul de „Avant”, Briganti!

Caz de moarte. Din Frankfurt pe Main se anunță înretarea din viață a doctorului Paul Ehrlich, mort în etate de 60 ani. Să fie numit în lumea științifică prin serul său anti-sifilitic, a căruia valoare practică desigură nu este încă definitiv hotărâtă, totuși în numeroase cazuri a dat rezultate surprinzătoare. În 1908 Ehrlich a obținut premiul Nobel și alte multe distincții.

Pentru invalidii răsboiului. Magistrul din Sibiu aduce la cunoștință, că în Budapesta s-a deschis cursuri comerciale pe seama invalidilor răsboiului. Amănunte se pot săli la secția militară a magistratului, în strada Măcelarilor nr. 4, ușa 4.

Anunț. Pe temeiul unei ordinatiuni, date de ministrul internelor, seful poliției sibiene anunță următoarele: 1. Fabricile de pesmeți, de paste alimentare, de freacătei (tărhană) și altele de soiul acesta au să și cumpere cantitatea trebuințioasă de grâu și făină numai pe baza învoiri primite de la ministerul r. u. de interne și de agricultură; 2. Fabricile de pâine, brutarii, cofetării, hoteluri, proprietări de restaurante și toti cei lați, car nu sunt numiți în punctul precedent și au trebuit să de făină pentru scopurile lor industriale (tapețării, legătorii de cărți și a. a.) sunt îndreptăti să și cumpere numai pe teritorul municipiului grâu pentru atâta făină, cătă au întrebuințat în anul de gestiune 1913–1914; — car la întreprinderi nouă o cantitate corespunzătoare. Dică găul necesar nu s-ar găsi pe teritorul municipiului nostru, magistrul se va îngrijii să se procure

Nr. 416/1915.

(141) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului al-II-lea învățătoresc, de nou înființat, la școala confesională ortodoxă română, din **Apoldul de sus**, protopopiatul Mercurea, se deschide concurs cu termen de **15 zile**, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Salariul prescris prin articolul de lege XVI. 1913, se solvează dela biserică 100 cor., prin repartitie în rate trei luniare decursive, iar restul din ajutorul de stat, votat deja, conform înaltului ordin Ministerial din 22 Iunie 1914 Nr. 35391.

Cuartir în edificiul școalei, un stânjă de lemn pentru persoana învățătorului.

Alesul este dator a instrua elevii școalei de toate zilele, precum și pe cei din școala de repetiție, a cerceta și a cânta cu ei în biserică, regulat în Dumineci și sărbători.

A instrua pe elevi în cântările funbrale, a participa și a cânta cu elevii mai mărișori la înmormântările oamenilor adulți.

A administra și îngrijii de biblioteca școlară.

Concurenții au să-și aștearcă cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul deschis oficialui protopopesc, și a se prezenta înainte de alegere în biserică, spre a-și arăta destoinicia în cântări. Dacă statul ar sista ajutorul, din motive neatârnătoare de noi, biserică nu plătește.

Mercurea, 5 August 1915.

Oficial protopopesc al Mercurei, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Avr. S. Pecurariu
protopresbiter.

N. M. 8136/1915.

(142) 1—1

Publicație.

Statutul adus cu hotărârea reprezentanței orașului din 23 Iulie 1914 Nr. prot. 84/1914 despre taxa de transcriere orășenească, ce este a se plăti la transcrierea de realitate în carteau funduară, prin hotărârea comisiunii municipale comitatense din 5 Octombrie 1914 Nr. prot. 549/1914 și prin ordinajunea lui ministrului de interne reg. ung. din 5 Iulie 1915 Nr. 71,122/1915 s-a aprobat. Statutul intră deci în vigoare la 1 Octombrie 1915 și din ziua aceasta la transcrierea în carteau funduară a realităților trebuie plătită taxa de transcriere orășenească statutară în mărimea de 1% al valoarei realităților transcrise.

Nagyszeben, la 14 August 1915.

Magistratul.

Nr. 558/1915.

(144) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea unui post de învățător dela școala confesională gr.-or. română cu trei posturi din Drăguș, protopresbiteratul gr.-or. al Avrigului, prin aceasta se publică concurs cu terminul până la **29 August 1915** st. vechiu.

Emolumentele impreunate cu acest post de învățător sunt: salariul fundamental de 1200 coroane anual, și anume 600 coroane din cassa bisericii, iară restul precum și adusele personale din ajutorul dela stat, quartir și grădină în natură.

Doritorii de a ocupa acest post de învățător să-și substea în cadrul concursuale instruite conform legilor în vigoare la subsecrul oficiu protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek, Szében-megye) înăună la terminul susindicat, având a se prezenta la sfânta biserică spre a cânta și a-și arăta destoinicia în tipic și a face cunoștință cu poporul și poziția comunei.

Avrig, 9 August 1915.

Oficial protopresbiteral gr.-or. al Avrigului în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Ioan Căndea
protopop.

Ad 765/1915.

(138) 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc la școala confesională ortodoxă română din Comana de Jos, se publică concurs cu termen de **15 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Salar de 600 cor. din arunc în parohie, restul dela stat dacă se va vota și pentru care parohia nu ia nici o răspundere.

2. Lemnele necesare din pădure, și liber învățătorul de ale aduce.

Invățătorul este dator a instrua copiii pe cei din școala de trate zilele și cei dela repetiție, a cânta la utrenie și a conduce cântările la liturgie cu elevii.

Comana, în 31 Iulie 1915.

Oficial protopresbiteral al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

Nicolae Borzea
protopop.

Nr. 428/1915.

(135) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoresc din comune amintite mai jos se scrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Blajeni-Plai și Sat** Salarul se plătește 1000 cor. din repartiție, restul dela stat, învățătorul de la, și se va pune în cursere pe baza documentelor învățătorului ales. Cvartir și grădină în natură.

2. **Bulzeștii de sus**. Salarul, 1000 cor. din repartiție, restul se va cere dela stat. Cvartir și grădină în natură.

3. **Scroafa**. Salarul, 300 cor. dela comuna bisericească, restul dela stat, învățătorul sub Nr. 169,191/1913, care se va pune în cursere pe baza documentelor învățătorului, care va fi instituit. Cvartir și grădină în natură preven și lemnele necesare de foc.

Cei instituiți sunt datori a propune și în școala de repetiție, a instrua elevii în Religie și cântări și a-i conduce Dumineca și în zile de sărbătoare la biserică și a cânta cu ei.

Concurenții au să-și înainteze cererile, instruite conform normelor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis și înăună în putință să se prezinte în comună în vre-o Dumineacă sau sărbătoare pentru a cânta în biserică și pentru a se face cunoștuți poporului.

Brad, la 25 Iulie 1915.

Oficial protopopesc al Zarandului în conțelegere cu comitetele parohiale.

V. Damian
protopresbiter.

Nr. 331/1915.

(139) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoresc dela școalele confesionale mai jos înșirate din protopresbiteral Devei, se publică concurs cu termen de **15 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Boholt: salar 600 coroane dela comuna bisericească, iar restul de 600 cor. dela stat — acordat prin rezoluția dñ 5 Ian. 1915 Nr. 107.884. — Cvartir în edificiul școalei, lemne de foc 4 stângini, eventual 24 cor. și $\frac{1}{4}$ jug. grădină. Învățătorul ales e obligat a instrua și cânta cu elevii răspunsurile liturgice în biserică, și a propune Religiunea și a instrua pe elevii dela repetiție.

Suligește: salar 1000 cor. dela comuna bisericească, iar restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales. Locuință la școală, $\frac{1}{4}$ jug. grădină, eventual 16 cor. și 2 stângini lemne.

Concurenții își vor înainta cererile lor instruite conform normelor în vigoare, în terminul prefis, subsemnatului oficiu protopresbiteral și se vor prezenta în comună spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Deva, la 28 Iulie 1915.

O școală protopresbiterală al Devei în conțelegere cu comitetele parohiale concernante.

Dr. Ioan Dobre
protopresbiter.

Publicare de licitație.

Comuna bisericească gr.-or. **Federi** (tracul Hațeg), pe baza rezoluției Prea Ven. Consistoriu arh. din 11 Decembrie 1910 Nr. 14.377/1910 Epitr., vine prin licitație publică să pună la pădurea școalei și a bisericii dimpreună cu teritoriul ei.

Licitatiunea se va ține în **Dumineacă** în **29 August** n. a. c. în biserică din comună susținută la 2 ore d. m.

Prețul de strigare este 2200 coroane, iar vadiu este 440 coroane, care este a se întregi de către plusoferențul la 50% imediat după încheierea licitației, la din contră vadiul depus se perde și se va declara de cumpărător următorul plusoferenț; restul de 50% se va plăti în 15 zile dela ziua licitației la mâna epitropiei parohiale.

Contractul pentru întabulare se va extinde din partea comitetului parohial numai după achitarea totală a prețului de cumpărare și trebue să primească și aprobarea Preave neratului Consistoriu arhidiecezan.

Condițiile speciale se pot vedea la oficiul parohiei.

Federi, la 2/15 August 1915.

In numele comitetului parohial gr.-or.:

Atanasiu Daju adm. paroh., președinte. **Ignat Lascu** notar.

Profesoară diplomată

pentru școala civilă, dorête să fie angajată la o familie pentru să instruieze eleve privatiste pentru depunerea examenului pentru clasele civile. A se întreba la administratia fii.

(143) 1—

Concurs.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala noastră gr.-or. din filia **Viscri** (Szászfehéregyház) protopresbiteral Cohalmului, devenit vacant prin pensionarea fostului învățător Filaret Dejorean, se scrie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în foia **„Telegraful Român”**.

Emolumentele impreunate cu acest post învățătoresc sunt: 1200 coroane salar anual începător. Din cari 202 coroane să solvesc dela comuna bisericească, prin repartiție, iar restul dela stat, fiind deja ajutorul votat; apoi quartir liber în edificiul școalei și 3 stângini lemne de foc pentru închiriază.

Din ședința comitetului parohial gr.-or. ca senat școlar, ținută la 19 Iulie 1915.

Dela învățător se pretinde calificarea prescrisă de lege precum și aceea că pelângă instrucționea din școală să provadă și canticul, având în Dumineci și sărbători a ținea strana în biserică la utrenie precum și a cânta cu elevii școlari la liturgie.

Concurenții au să-și înainteze cererile de concurs provăzute cu documentele necesare, oficiului protopresbiteral gr.-or. în Cohalm (Köhalom, N.-Küküllő m.) în terminul prescris.

Din ședința comitetului parohial gr.-or. ca senat școlar, ținută la 19 Iulie 1915.

Ieronim Buzea par., pres. **Filaret Dejorean** notar. Nr. 638/1915. (137) 3—3

Văzut:

Ioan Berean protopop.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidicezană, Sibiu.

Archibald, *Impresii de Călătorie*, note de om născut. Prețul cor. 2.50. + 20 fil. porto. Boldor A., *Dare de samă asupra mișcării literare pedagogice*, din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Bunea Dr. A., *Incercare de Istoria Romanilor* până la anul 1882. Scrisă postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.

Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Cartea Verde, textul tratatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 1.50. + 20 fil. porto.

Cazaban A., *Într-o Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 1.50. + 20 fil. porto.

Chiriacu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Coșbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mari decât ediția anterioră. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitejască în 3 acte. Prețul cor. 1.50. + 10 fil. porto.

Drăgoescu Dr. I., *Pro patria*, *Povestire despre începutul și menirea neamului românesc*. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Dulfu P., *Gruia lui Novac*. Epopee alcătuită din cântecile de viteje ale poporului român. Cu ilustrații de A. Murnu. Ed. simplă cor. 1.50, ed. de lux cor. 2.50. + 20 fil. porto.

Eduard Noștri, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Răboiajile între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, întăriile lupte cu Ungurii. Brosurile acestea sunt scrise pe înțeleșul poporului Porto 10 fil.

Farago Elena, *Din taina vechilor Răspândăi*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888—1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flaubert G., *Salamo*, roman. Tradus de Ludovic Dauș. Prețul 2 cor. + 20 fil